

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **L. B. a spol.**, pre prípravu na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna 2011 v Bratislave sťažnosti obvinených **V. R. a F. N.** proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici z 20. mája 2011, sp. zn. Tp 30/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených **V. R. a F. N.** sa **z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Vyššie citovaným uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosti obvinených **V. R. a F. N.** o prepustenie z väzby na slobodu.

Menovaní dvaja obvinení sú spolu s ďalšími obvinenými trestne stíhaní pre prípravu na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

ako členovia organizovanej skupiny organizovali z vopred uváženej pohnútky vykonanie usmrtenia osoby poškodeného **M. H.**, nar. **X.**, zadovážovali prostriedky a vytvárali podmienky na jeho spáchanie a to takým spôsobom, že v presne nezistenom čase od dňa 15. februára 2011 si **L. B.**, **V. R.**, **J. B.**, **R. Š.** a **F. N.** rozvážili a rozhodli sa, že poškodeného usmrtia, pričom jeho telo zakopú, spáchanie skutku plánovali a pripravovali

i v reštaurácii R. v B., dňa 21. marca 2011 uložil L. B. M. R., ktorému mal poškodený dôverovať, aby na dňa 22. marca 2011 dohodol v B. stretnutie s poškodeným, ktorého odvezie spolu s R. Š. na fiktívnu schôdzku s vyšetrovateľom, s ktorým sa mala formou úplatku riešiť situácia v trestnom stíhaní poškodeného, ktorý sa vyhýba trestnému konaniu, z dôvodu vzbudenia dôvery poškodeného voči členom skupiny, aby aj následne nastúpil do motorového vozidla členov skupiny, dňa 22. marca 2011 sa R. Š. a M. R. stretli s poškodeným a odviezli ho do N., kde k stretnutiu so žiadnou osobou nedošlo a poškodeného odviezli späť do B., v ten deň vo večerných hodinách sa L. B., V. R., R. Š. a F. N. znovu stretli a dali úlohu M. R. k legende pred poškodeným, dňa 23. marca 2011 M. R. na pokyn V. R. zabezpečil lopatu a krompáč, ktoré mu odovzdal a V. R. si ich uschoval v svojom motorovom vozidle a v rovnaký deň sa V. R., R. Š. a F. N. stretli v B. pri hoteli K., dali za úlohu M. R., aby sa stretol s poškodeným s tým, že mu oznámi, že vyšetrovateľ sa ozve na druhý deň, následne sa s poškodeným v čase približne o 16.30 hod. stretol a uviedol mu, že vyšetrovateľ sa nemohol dostaviť a že stretnutie by sa asi malo uskutočniť na druhý deň, nato sa V. R., R. Š. a F. N. stretli a posudzovali, či poškodený tuší pripravovaný skutok a dohodli sa, že M. R., ktorému poškodený dôveruje, ho dňa 24. marca 2011 skontaktuje a vyláka na stretnutie, potom ho R. Š. a M. R. vyzdvihnú na čerpacej stanici, dostane fiktívnu informáciu o odchode na stretnutie s vyšetrovateľom, následne ho odvezú na presne nezistené miesto, kde zabezpečujú členovia skupiny vhodný priestor, kde majú čakať ostatní členovia skupiny, pričom R. Š. a F. N. ho majú spútať a následne má byť poškodený členmi skupiny prevezený na miesto, kde má byť V. R. zakopaný do zeme, pričom počas uvedeného má prísť k usmrteniu poškodeného, dňa 24. marca 2011 všetci členovia skupiny upravovali plán a spôsob vylákania poškodeného a deň vykonania skutku, legendu pred poškodeným, zvažovali miesto vykonania fyzického útoku a obmedzenia pohybu poškodeného v rôznych priestoroch užívaných J. B., určovali prostriedky na jeho vykonanie a rozdeľovali si úlohy prípravy a vykonania usmrtenia poškodeného na základe aktuálnych podmienok, pričom dňa 24. marca 2011 v čase o 17.25 hod. vylákali poškodeného na stretnutie v B., na čerpaciu stanicu S., kde sa dostavili R. Š. a M. R. a poškodený.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici z 27. marca 2011, sp. zn. Tp 30/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. apríla 2011, sp. zn. 5 Tost 10/2011, boli obvinení

V. R. a F. N. (spolu s ostatnými obvinenými) vzatí do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba začala všetkým plynúť dňom 24. marca 2011.

Podaním z 19. apríla 2011, prostredníctvom svojho obhajcu, obvinení V. R. a F. N. požiadali o prepustenie z väzby. Ich návrhu prokurátor nevyhovel a návrh predložil na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici, ktorý dospel k záveru vyjadrenému v odôvodnení svojho vyššie citovaného uznesenia z 20. mája 2011, že u oboch obvinených naďalej trvajú dôvody väzby podľa písm. b/ i písm. c/ § 71 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, do zápisnice o úkone sudcu urobeného podľa § 72 ods. 2 Tr. por. zahlásili obaja obvinení, ako V. R. tak aj F. N., sťažnosť. Sťažnosť však ani jeden z nich osobne, alebo prostredníctvom spoločného obhajcu JUDr. M. G., písomne neodôvodnili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovatelia mohli podať sťažnosť, i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosti obvinených V. R. a F. N. nie sú dôvodné.

Vychádzajúc z toho, čím argumentoval obhajca obžalovaných v podaných žiadostiach obvinených o prepustenie z väzby Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje na základe zhromaždeného dôkazného materiálu v predloženom spise, že dôvodnosť podozrenia, že obvinení mali spáchať inkriminovaný skutok sa od času vzatia obvinených do väzby nerozptýlila. Naopak, po opätovnom výsluchu svedka M. R. a už doteraz vykonaných dôkazov sa ešte viac umocnila. Preto neopodstatnené je tvrdenie obvinených v žiadostiach, prostredníctvom obhajcu, že už len pre samotnú nedostatočnú dôvodnosť vzneseného obvinenia nie je daný dôvod ich väzby.

Čo sa týka konkrétnych dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por., tie boli podrobne špecifikované v predchádzajúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici, správne konštatuje v napadnutom uznesení, že na týchto dôvodoch sa nič nezmenilo.

V reakcii na argumentáciu obvinených, že všetci obvinení už boli vypočutí a vypočutý bol v ich veci, po tom, čo im bolo vznesené obvinenie, aj svedok M. R. ako aj poškodený M. H., a tak niet už na koho pôsobiť, v zmysle vzájomného ovplyvňovania alebo ovplyvňovania svedkov, a teda nie je ani dôvod tzv. kolúznej väzby, treba uviesť, že z doterajšieho dokazovania je zrejmé, vzhľadom na charakter predmetnej trestnej veci (keď obzvlášť závažný zločin mal byť v štádiu prípravy), že dôležitý je každý detail týkajúci sa pohybu a činnosti každého z obvinených a aj osoby poškodeného M. H., ktorý treba preverovať a rovnako každý detail z výpovede svedka M. R. a tieto detaily, okrem iných dôkazov, musia byť preverované najmä výsluchmi svedkov vyplývajúcich z tvrdení jednotlivých obvinených, poškodeného a svedka M. R..

Preto aj keď poškodený M. H. a svedok M. R. už boli vypočutí, neznamená to, že by tým ihneď sa rozptýlila aj obava, že obvinení, ak by boli na slobode, mohli ovplyvňovať svedkov alebo vzájomne na seba pôsobiť v snahe mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie.

Predovšetkým pretrváva obava, že by sa obvinení vzájomne dohovárali o svojich eventuálnych ďalších tvrdeniach, v závislosti od výsledkov prebiehajúceho vyšetrovania a že by mohli ovplyvňovať tých svedkov, ktorých výsluch sa ukáže ako nevyhnutý na preverenie ich vlastných tvrdení a rovnako údajov z výpovedí svedka M. R., či poškodeného M. H..

Keďže podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky takáto obava stále trvá, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Zo skutkových okolností charakterizujúcich zločin, pre ktorý sú obvinení trestne stíhaní, ktorý mal byť pripravovaný ako dôsledok motivácie smerujúcej k zbaveniu sa nebezpečenstva vlastného ohrozenia poškodeným M. H., ak v inej veci ako obvinený bude voči obvineným v danej veci vypovedať, lebo sa mal rozhodnúť zmeniť spôsob svojej obhajoby a sám sa ísť priznať, jednoznačne vyplýva obava, že ak by poškodený a obvinení v danej veci boli na slobode, svoj pôvodný zámer zbaviť sa osoby ohrozujúcej celú organizovanú skupinu, teraz už obvinených osôb, by mohli uskutočniť aj za cenu pripravovaného zločinu, ktorý by mohli dokončiť.

Preto preventívna väzba podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obvinených V. R. a F. N., u ktorých boli pri prehliadkach osobných motorových vozidiel nájdené aj veci, ktoré mali byť použité na spáchanie zločinu, je odôvodnená.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sťažnosti obvinených V. R. a F. N. sú nedôvodné, zamietol ich podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 1. júna 2011

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová